

[Horn.]

og hvad enten man bor i København, i Grindsted eller i Saksøbing, vil pengene sådan lige så stille sive ud i den danske nation. Det er også derfor, man fra nordisk side, enten man bor i Bodø, eller man bor i Skellefteå, har kunnet indse, at der er fornuft i, at vi har dette center, for at norsk og svensk erhvervsliv kan klare sig i konkurrencen med den øvrige verden.

Jeg ved også, at der er nogle, der har sagt: ja men der er nu noget om det her københavneri, for man kunne lige så godt flyve fra nogle jyske lufthavne, måske fra fynske lufthavne. Det gør man jo i vid udstrækning, der har været en endog meget kraftig udvikling i charterflyvningen fra jyske lufthavne i det seneste år, men der er ingen basis for, at man kan begynde at drive ruteflyvning på nogen jysk lufthavn. Jeg har før sagt, at der er jo ikke flere, end der kan være på en charabanc, og mig bekendt har behovet i 1972 ikke bevist, at det er blevet anderledes. Det er derfor, erhvervsflyverne har lavet deres taxaordning, sådan at der ikke er nogen erhvervsmand i Jylland, der ikke kan blive transporteret næsten direkte til det sted, han skal, men der er ingen basis for at lave storlufthavne på det jyske område.

Jeg kan slutte her, da jeg under omtalen af lovforslaget om Store Bælt har nævnt en række generelle forhold, som præcis svarer til dem, der er tale om her. Jeg vil gerne konkludere vor stilling derhen, at vi støtter gennemførelsen af de her nævnte lovforslag og går ud fra, at man fra konservativ side trækker sit forslag tilbage, idet der nu er et forslag om anlægget på Store Bælt. Lønsomheden vil være positiv for Storebæltsanlægget i 1982 og for storlufthavnen omkring 1990. Det vil altså sige, at tidspunktet 1985 for ibrugtagning er ganske godt valgt.

Til allersidst vil jeg sige, at vi må være klar over — og det er en meget alvorlig ting, som jeg forstår at regeringen også har taget med i sine overvejelser — at i det øjeblik vi pumper disse mange penge ud, som vi her skal låne, og det falder sammen med en højkonjunktur i Norden eller rettere sagt i Europa, så glider vi let ind i en inflation, som siger sparto til det, vi hidtil har kendt. Derfor må vi også her i det høje ting være klar over, at vi må have kontrol over den

pengeudpumpning, som vil finde sted i de store byggeår. I de første byggeår er det ikke større pengemængder, der er tale om, men sådan to perioder så tæt på hinanden kan give store vanskeligheder, hvis vi ikke har tilstrækkeligt styr på hele vores finanspolitik. Men jeg har forståelsen af, at det også har været regeringens forudsætning, og jeg går ud fra, at når udvalget til sin tid vil afgive sin betænkning, er det også et problem, vi har beskæftiget os en hel del med.

Jeg skal hermed anbefale de to lovforslag, ministeren har fremsat, til velvillig behandling, og jeg beder om, at de konservative trækker deres forslag tilbage.

Stæhr Johansen: Jeg må måske have lov til med det samme at sige til hr. Horn, at noget løfte om at trække vort forslag tilbage kan jeg ikke give ham. Jeg synes, det er ganske naturligt, at vi i udvalget ser på udviklingen, inden vi trækker vort forslag tilbage. Vi er villige til at drøfte det i udvalget på lige fod med de to regeringsforslag, der foreligger.

Det er en kendsgerning, at vi igennem 1960erne har haft en række trafikdebatter her i tinget, hvor vi har søgt at få nogle politiske beslutninger for de store trafikinvesteringer, som vi ved der kræves af fremtiden. Men det er klart, at store samfundsøkonomiske hensyn har spillet en betydelig rolle, når man har drøftet disse store milliardprojekter, vel nok de største, vi har beskæftiget os med i folketingets historie. Det gælder selvfølgelig ikke mindst i en tid, hvor alle partier har haft udgiftkrævende målsætninger inden for andre sektorer af statsadministrationen, særlig den sociale sektor og uddannelsessektoren. Og så har der selvfølgelig været — jeg tror, det har været meget afgørende for os alle — den fare for fejlinvesteringer, der kan spille ind, når man drøfter så store projekter, som tilfældet er her, men jeg synes, at de oplysninger, man har fået gennem den ekspertise, der står uden for folketinget, i de forskellige betænkninger har været med til at give klarhed over de tekniske og økonomiske aspekter.

Hele denne udvikling har kaldt kritiske røster frem med påstande om, at der tales og tales, men at der sker meget lidt. Jeg tror især, skuffelsen var udbredt efter den debat, vi havde her i tinget i maj måned 1972.